

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1465/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Душан Црномарковић, адвокат из ... против тужених ББ, кога заступа Весна Станимировић, адвокат из ... и ВВ, кога заступа Владислав Костић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3341/18 од 24.12.2018. године, у седници одржаној 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3341/18 од 24.12.2018. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3341/18 од 24.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 911/18 од 24.10.2018. године, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда и усвојен тужбени захтев тужиоца. Обавезани су тужени да тужиоцу солидарно за одређени период исплате накнаду трошкова за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора у износима и на начин ближе описан у том делу изреке, као и да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3341/18 од 24.12.2018. године, одбијене су жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени су изјавили ревизије због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизијама тужених као изузетно дозвољеним, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права, јер је питање

исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеним ревизијама тужених у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Ревизије нису дозвољене ни као редовне на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду дана 20.04.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 184.318,43 динара.

С обзиром да је вредност предмета спора испод динарске противвредности од 40.000 евра, ревизије нису дозвољене.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић